

Minnistala til jarðaferðina hjá Hannufastur (Hanna Smith)

eftir Josefinu Smith (11.12.13)w:

For 8 ár siden var Diddan og jeg til koncert i Garnisons Kirke i København sammen med Hannafaster. Hun sad imellem os. Midt i en af Beethovens allersmukkeste sonater faldt Hannafaster sammen; hendes hoved gled ned på min skulder. Der sad hun ganske stille, ligbleg og livløs med lukkede øjne. Vi to søstre var helt overbeviste om, at Hannafaster var død. Vi vidste ikke, om vi skulle vente indtil pausen med at tage affære, så vi ikke skabte for megen opmærksomhed midt i koncerten, men det afgjorde et par stærke mænd på rækken bag os – de hjalp os med at bære hende ud. På trappen uden for kirken slog Hannafaster øjnene op. Vi var lettede – ”vi troede du sad og døde fra os”. Hun rettede på håret og sagde: ”Nå! Ja, det havde da ellers været en passende sortie.”

Torsdag morgen var det alvor, og Hannafaster gjorde sin endelige sortie, desværre uden Beethoven,

men i selskab med sin mor, Elin omman, der gik bort for mange år siden. Hun virkede glad for hendes selskab, og jeg spurgte, hvad de talte om. ”Det kan jeg ikke rigtigt sige – men mammas stemme er så mild”.

Men som den farverige personlighed, hun var, var det som om hun havde bestemt,

at hun heller ikke denne gang skulle gå ubemærket bort. Omkring middagstid trak det op til storm af orkanstyrke. Regnen piskede mod hendes ruder. Havet blot få meter fra hendes vinduer var i oprør, og bølgerne brusede uden ophold ind på stranden. Jeg er sikker på, at de bølger med tiden er blevet blandet med

det færøske hav fra Vågsfjord og Nólsøfjorden.

Nu har søen lagt sig, og Hannafaster svømmer ikke flere rekorder. Hun sidder i sin lille båd, og selv om stormen tog årerne, skal hun ikke være bange for at drive væk på det store hav. Hun har intet at frygte, for Jesus har jo lovet at føre hendes lille båd trygt ind til himlens strand.

(...)

*Ein hevur vinurin vilja og mátt
at bjarga mær frá grandí;
Jesus kann føra mín litla bát
trygt at himnasandi.*

*Tíðin rennur sum streymur í á
fram í Harrans navni!
Litlum báti eri eg á, -
himnastrond fyrri stavni.*

(4. og 5. ø. av Tíðin rennur sum streymur í á, eftir Fríðrik Petersen, 1891)

Tøkk

Hjartans tøkk fyrí sýnda samkenslu, tá elskaði maður mín, pápi, abbi og verfaðir okkara

Finnur Olsen
Fuglafjørður

andaðist og varð jarðaður.

Stóra tøkk til starvsfólkið á Gøtubrá, til Una Næss dómpróst og til Meinhard Bjartalíð prest. Eisini takka vit Teimum 8, Manskórinum í Thabor, Fuglafjarðar Hornorkestri, Rúna Hentze og Heðini Kambsdal. Tøkk til sangarar, berarar og tykkum, ið fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað. Eisini tøkk til tykkum, sum hjálptu til við ervinum og bakaðu. Tøkk til tykkum, sum lótu kransar og blómur og eisini fyrí peningagávur til Fuglafjarðar kirkju.

Judith, Anna, Jákup, Elspa við familjum

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyrí sýndar samkenslu, tá mamma, svigarmanna, omma og langomma

Jenny Jacobsen

andaðist og varð jarðað.

Takk til tykkum øll, sum hjálptu til við jarðarferðini. Ein serlig tøkk til tykkum á Ellisheiminum og til Hera Joensen prest.

Familjunna vegna
Arne

Vit ynskja tykkum øllum eitt gott nýggjár.

Kári Hansen

ættaður úr Havn, sonur Ragnu og Petur Sofus Hansen, andaðist í Køge 3. januar, 78 ára gamal.

Jarðarferðin verður úr Køge kirke fríggjadagin 10. januar kl. 14.

Fyri tey avvarðandi
Hanne, Gunnvør og Árni

Mánadagin 6. januar andaðist

Elisa Berg
fødd Johansen
Skála

90 ára gomul.

Kistan fer av Eysturoyar ellis- og røktarheimi hóskvøldið kl. 18 í Skála kirkju.

Jarðarferðin verður fríggjadagin kl. 13 úr Skála kirkju.

Vegna tey avvarðandi
Børnini

Tey, ið hava hug at lata eina gávu, kunnu lata hana til Meinigheitshúsið á Skála.